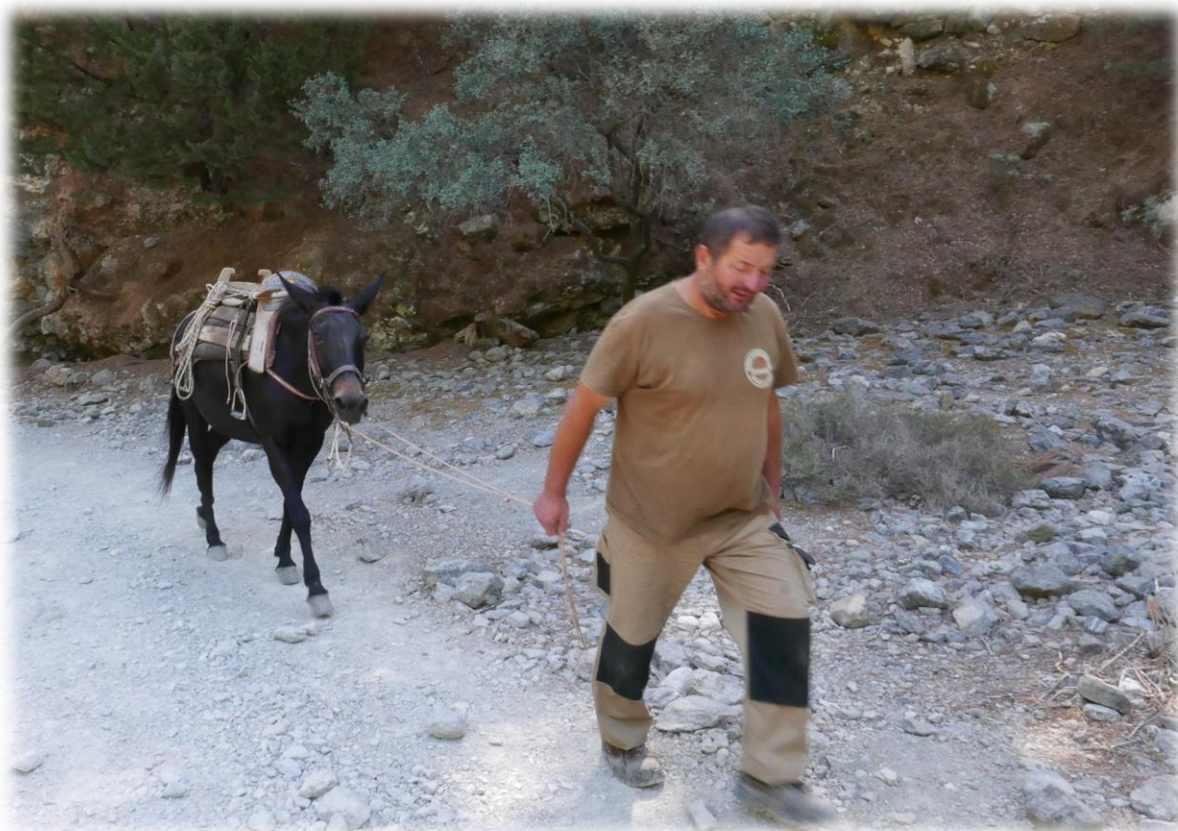

Het riviertje van de Samariakloof levert het drinkwater voor het dorp op het einde van de kloof, Agia Roumeli.

De Samaria-kloof is open van 1 mei tot half oktober. In de wintermaanden is de kloof gesloten. Boven ligt er immers sneeuw en in de rivierbedding is er dan te veel water.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog wist de Griekse regering op voorhand dat de Duitsers hun land gingen binnenvallen. De tactiek van de Duitsers bestond er in om meteen alle havens te

bezetten zodanig dat ze de regeringsleden konden arresteren. De voltallige Griekse regering wist echter te ontsnappen via de Samaria-kloof. In Agia Roumeli stond er een Engelse onderzeeër hen op te wachten en werd de Griekse regering overgebracht naar Engeland.

Gemiddeld 3.000 mensen dalen per dag de kloof af . De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. De Gorge du Verdon (Frankrijk) is nog iets langer maar deze kloof is niet helemaal begaanbaar.

De Samaria-kloof is zo'n 14 miljoen jaar geleden ontstaan. Door erosie werd de kloof steeds dieper. In 1962 is de Samariakloof tot nationaal park bestempeld, vanwege de bijzondere planten en zeldzame dieren. (zoals de bedreigde Kri-Kri-geit).

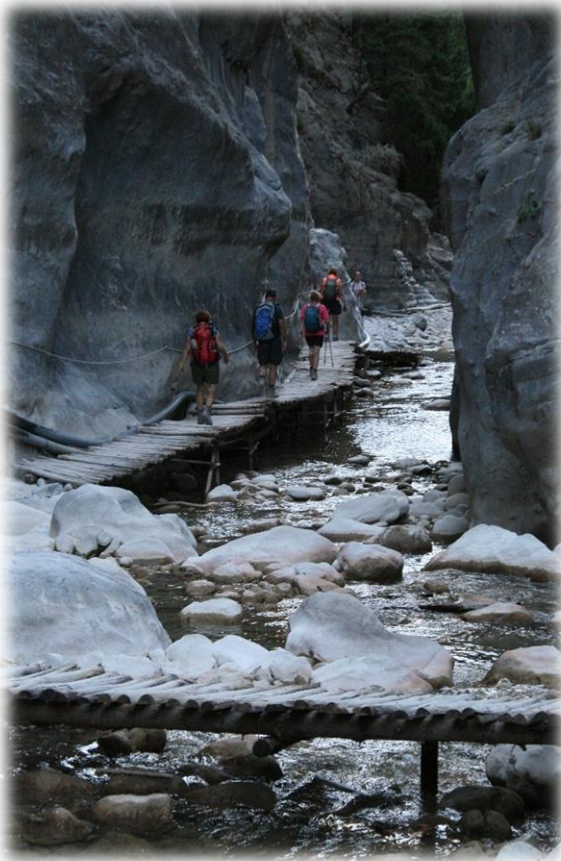
De boer kan hier geen tractor gebruiken. Hij werkt hier nog op de aloude manier. Maar ik zie een doos van Zanusi, zou het misschien een bestelling zijn van Bol.com of van Coolblue?

Als men op internetforums gaat kijken dan leest men verschrikkelijke verhalen over de Samaria-kloof. Evenwel is deze wandeling niet zo moeilijk als velen beweren. Aan de schoenen en de wandeluitrusting kan je zien dat zowat 70% van de mensen die de kloof

afdalen geen echte wandelaars zijn maar zwembadtoeristen die dan op het einde van hun verlof de Samaria-kloof willen afdalen omdat nu eenmaal iedereen het doet. Het zijn uiteraard die mensen die onderweg in de problemen komen. Van onze groep heeft niemand problemen gehad.

Waar het pad aan de bergwand is vastgemaakt is het smalste gedeelte van de kloof. Hier zijn de wanden hoger dan 500 m en de kloof is hier slechts 4 m breed.

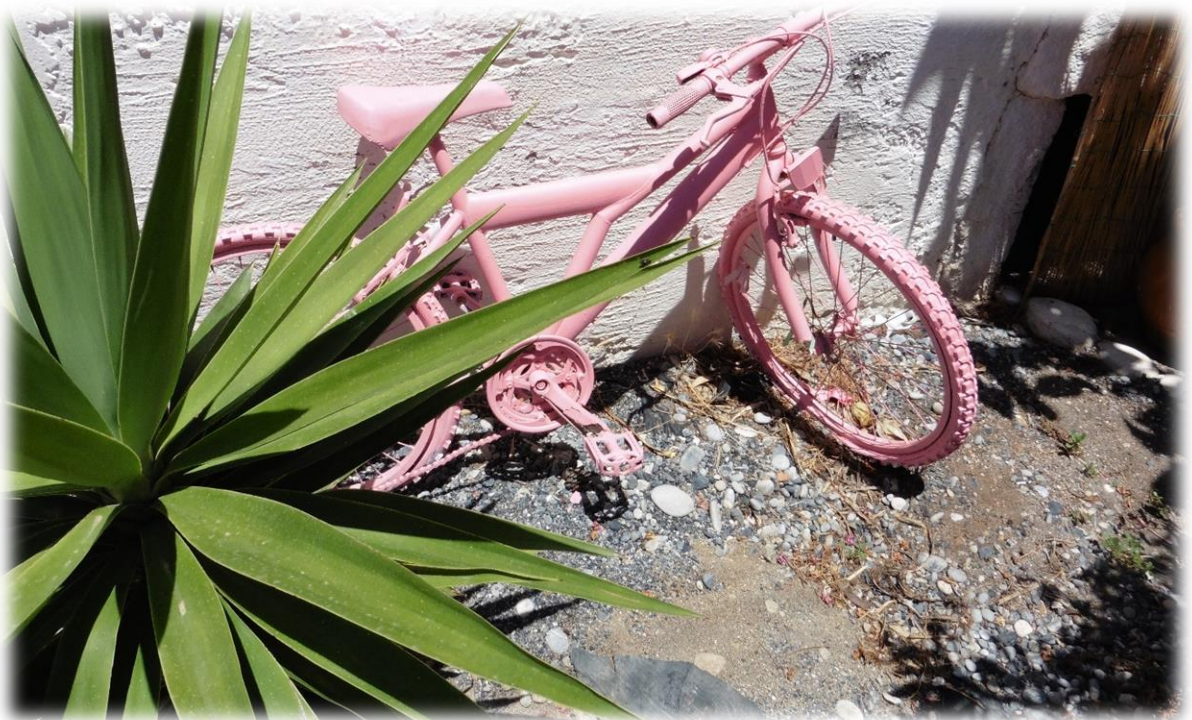

Agia Roumeli lag vroeger dicht bij de kloof maar men heeft het dorpje verplaatst omdat het te veel last had van overstromingen. In het oude dorp vinden we wel nog restanten van gebouwen en voertuigen terug.

In de Libische Zee zwemmen pijlinktvissen, zwaardvissen, octopussen, kreeften, dolfijnen, dwergpotvissen en vinvissen. De vinvis (een soort walvis) is de grootste vis die men er aantreft. De vinvis kan tot 26 m lang worden en weegt 30 tot 80 ton. Er leven ook twee

haaiensoorten, de grootoogvshaai, die totaal ongevaarlijk is voor de mens en de haringhaai. Deze laatste is wel gevaarlijk voor de mens al zijn aanvallen zeer uitzonderlijk. Als er al eens een mens wordt aangevallen dan is het een duiker in diepere wateren. Uiteraard zijn er nog tientallen andere soorten, kleinere, vissen die men er aantreft.

Boven het dorp op een heuvel zijn nog restanten zichtbaar van een Turks fort. Vanaf het fort heb je een prachtig uitzicht op de Samaria-kloof, het dorp Agia Roumeli, diverse stranden en de zee.

Agia Roumeli telt slecht 100 permanente inwoners. Je kan er niet geraken met de auto, enkel te voet via de Samaria-kloof of met de boot.

Agia Roumeli is ook de plek van de antieke Dorische stad en religieus centrum Tarra waarvan de restanten ten oosten van het dorp liggen. Tijdens de Romeinse overheersing was het een

onafhankelijke stad die zijn eigen munten sloeg (met aan een kant een geit en aan de andere kant een bij). Ook waren er grote tempels in Tarra te vinden. Tijdens opgravingen op de kust bij het moderne dorp Agia Roumeli werd de site van de begraafplaats van Tarra gevonden. Het is waarschijnlijk dat ook de haven van Tarra hier in de omgeving was, maar in de tussenliggende tijd is de kustlijn veranderd als gevolg van aardbevingen en door andere natuurlijke oorzaken. In het Archeologisch Museum in Chania is een grafsteen te zien die in het gebied van Agia Roumeli is gevonden, waarop de typische Minoïsche dubbele bijen zijn afgebeeld, waaruit men kan veronderstellen dat de Minoïsche godsdienst nog een tijd lang heeft voortbestaan nadat zijn beschaving al was verdwenen.

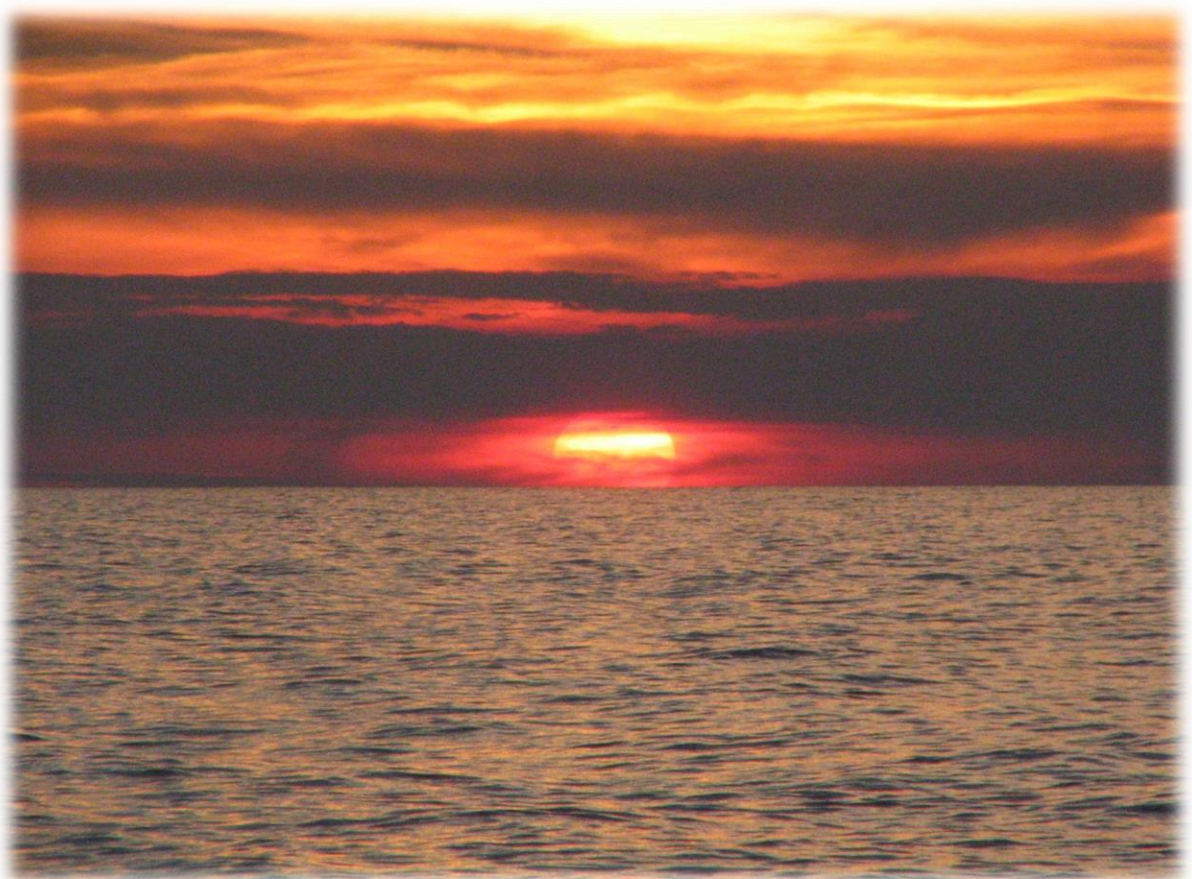

Ook geiten zoeken de schaduw op. De Samaria-kloof krijgt per jaar 350.000 bezoekers over de vloer. In de winter is ze niet begaanbaar.

In de zomer heerst er in het dorpje een gezellige drukte, zeker in de namiddag als de eerste toeristen uit de kloof komen, maar in de winter is het hier erg rustig. In de winter zitten de bewoners soms wel voor dagen of zelfs weken vast in het dorp omdat er geen veeboten aanmeren door het slechte weer.

Vrijdag 16 oktober 2020

Soort : Luswandeling
Plaats : Polifymos (Sougia)
Afstand : 14 km
Stijgen : 600 m
Dalen : 600 m
Duur : 6 uur

Kreta is een eiland in de Middellandse Zee maar de zee tussen Kreta en Noord Afrika noemt men de Libische Zee.

Vandaag doen we een luswandeling, van in Sougia, naar de Polifimosgrot. Evenals vrijwel iedere andere Kretenzische grot heeft ook de Polifimosgrot, gelegen hoog boven de baai van Sougia, een legendarische geschiedenis.

Op deze plaats is een jonge man doodgeschoten door de Duitsers tijdens de oorlog.

Kreta telt ongeveer 600.000 inwoners en is het grootste Griekse eiland. De Kretenzische flora is uitzonderlijk divers, er groeien maar liefst 2.170 verschillende soorten planten en bloemen, waarvan 311 die nergens anders in Griekenland voorkomen en nog eens 57 Aziatische soorten die elders in Europa onbekend zijn.

Bovenstaande foto's werden genomen door Nancy die ongetwijfeld een goed oog en een goed fototoestel heeft voor het fotograferen van kleine dingetjes.

De bloem hierboven is *Urgea Maritima* of witte zeeajuin. Zij behoort dus tot de familie van de uien en hij overleeft tijdens de zomer met zijn ondergrondse bol; zonder enig bladvertoon heel de zomer lang komt er in het najaar plots een triomfantelijke bloeistengel te voorschijn ! In de herfst zijn de overlevingskansen het grootst en zij produceert dan een enorme

hoeveelheid zadjes om de soort te verspreiden op de rotsige bodem. Zo geraakt ze ook op hoger gelegen rotsgebied want volgens zijn naam "maritima" zou hij het kustgebied verkiezen.

Kreta is ontstaan door de botsing van twee tektonische platen (de Europese en de Afrikaanse tektonische plaat). Door deze krachten zijn in der loop van miljoenen jaren scheuren ontstaan in de korst. Deze scheuren bevatten veel kalksteen en marmer. Door regenwater, smeltwater en een constante opwaartse druk zijn er kloven en grotten ontstaan op Kreta.

De legende zegt dat de eenogige cycloop Polifimos, als schaapherder in de grot zou hebben gewoond. De held Odysseus komt in een van zijn omzwervingen terecht op het eiland der cyclopen (eenogige reuzen). Hij wordt met 12 van zijn mannen gevangen genomen hier in deze grot. De reus houdt wel van iets anders dan een schapenboutje. Elke avond en ochtend eet de reus twee mannen op van de groep van de held; daarom bedenkt de held een list. De held voert de reus dronken en op de vraag van de reus hoe de held heet, antwoordt de held "Niemand". Als de reus, versuft van de wijn en het eten, in slaap valt steken de mannen met een brandende, gepunte staak het oog van de reus uit. Woedend van de pijn wordt de reus

wakker. Hij roept om hulp naar de andere cyclopen. Zij komen op het kabaal af en vragen hem wat er gaande is. De reus antwoordt; “Niemand heeft mijn oog uitgestoken en Niemand is ontsnapt. Ik ben op Niemand boos. De cyclopen denken dat Polifimos gek geworden is en vertrekken. De held Odysseus kan ontsnappen met zijn mannen.

Een theorie is dat de Grieken olifantschedels hebben gevonden en ze aanzagen voor de schedels van reuzen met één groot oog in het voorhoofd. Olifantschedels hebben geen duidelijk herkenbare oogkassen. Ze hebben echter wel een grote neusholte op de plaats van de slurf. En lang geleden leefden er inderdaad olifanten op Kreta.

Deze stoere man, geboren en getogen in Koutogerako, heeft met zijn leger van 1526 tot 1528, gevochten tegen indringers. Zijn naam kan ik echter niet uitspreken, laat staan dat ik hem zou kunnen schrijven.

We gaan iets drinken in de bar van het dorpje Koustogerako dat we onderweg passeren. Even later komt er nog een wandelaar aan. Volgens mensen uit onze groep zou deze man goed op mij gelijken. Behalve de muts zie ik niet veel gelijkenissen.

Ook hier een herdenkingskapelletje voor een jonge twintiger die tijdens de oorlog werd doodgeschoten op verdenking van samenzwering.

Na onze wandeling gaan we wat drinken in de bar "Polifimos".

Zaterdag 8 juni 2019

Vandaag keren we terug huiswaarts. Maar doordat we een late vlucht hebben kunnen we eerst nog de stad Chania bezoeken.

Met zo'n 300 dagen zon is Kreta naast Cyprus een van de zonnigste en warmste reisdoelen van de Middellandse Zee. Het mediterrane klimaat wordt bepaald door heet droge zomers en koelvochtige winters.

Een opvallend bouwwerk aan de haven van Chania is de Janitsaren moskee. Dit is het oudste nog bestaande gebouw van Kreta. De moskee stamt uit de zeventiende eeuw en herinnert hedendaagse toeristen aan het feit dat Kreta ooit bezet was door de Turken. Tegenwoordig wordt het gebouw niet meer gebruikt als moskee. In het gebouw vinden exposities en marktjes plaats. De moskee heeft nooit een minaret gehad.

De Agios Nikolaos kerk was van oorsprong een kloosterkerk en onderdeel van een klooster. Ze stamt uit de 13de eeuw en werd door de Turken in een moskee veranderd. Zij bouwden er ook een minaret aan vast. In 1912 werd er nog een klokkentoren aan de andere kant van de kerk bijgebouwd en werd de moskee terug een kerk. De minaret hebben ze laten staan wat zeer uitzonderlijk is.

Chania telt ongeveer 100.000 inwoners en is daarmee, na Heraklion de hoofdstad van Kreta, de tweede grootste stad van Kreta. Chania is een prachtige stad en is een van de meest pittorske en gezelligste plekken van Kreta

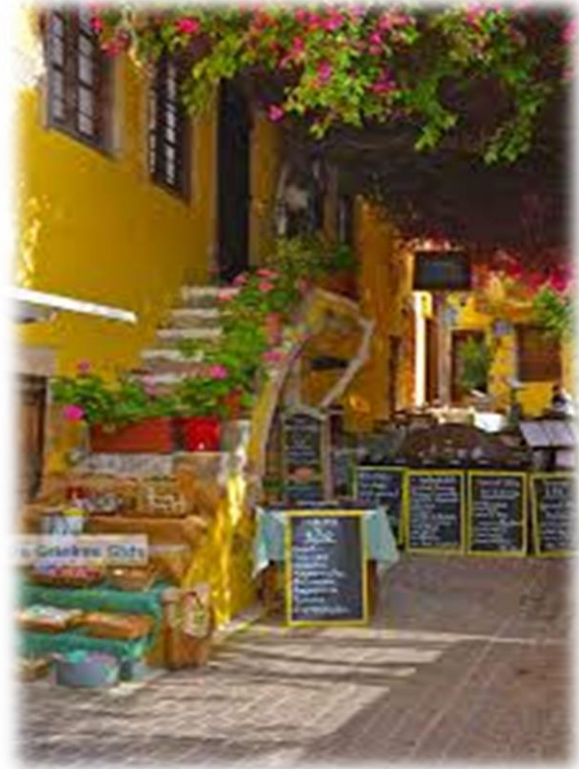
In de haven ligt er een boot die sponsen te koop aanbiedt. Ze zeggen dat de sponsen uit de zee komen rond Kreta maar dat is niet zo. Ze komen uit de buurt van Cyprus. Rond Kreta zijn alle sponsen uitgestorven. Denk ook twee keer na voor je echte sponsen koopt. Het is een natuurproduct dat stilaan met uitsterven bedreigd is. Uw ramen zullen ook niet properder zijn als je ze poetst met echte sponsen.

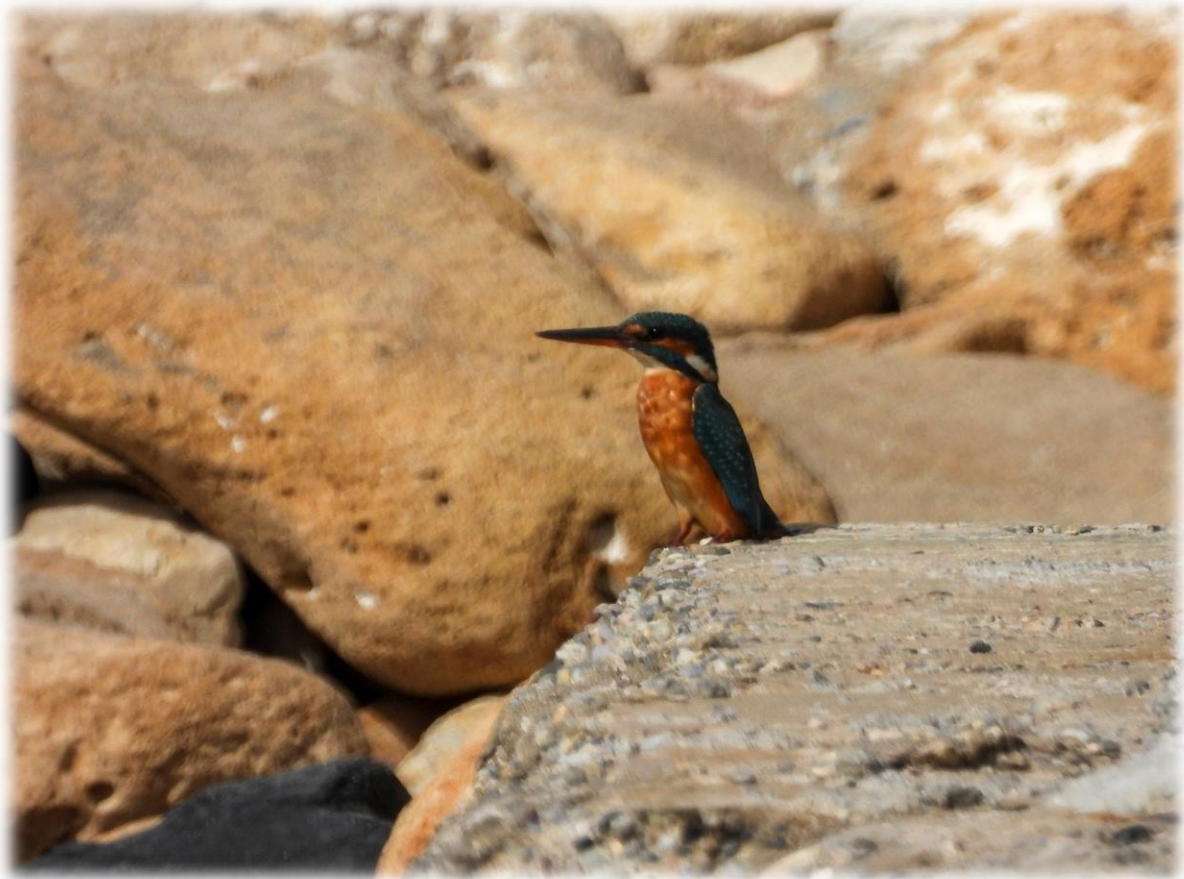
In de oude haven staat een Venetiaanse vuurtoren. Hij werd gebouwd tussen 1595 en 1601. Tijdens de Egyptische periode (1831 tot 1841) kreeg de toren de vorm van een minaret. De vuurtoren wordt nu niet meer gebruikt als vuurtoren. Het is nu een monument. Hij is 21 m hoog en bevindt zich op 26 m boven de zeespiegel. Het is nog één van de oudste, nog

bestaande vuurtorens in Griekenland, maar ook een van de oudste nog bestaande vuurtorens in de Middellandse Zee en zelfs in de gehele wereld. De vuurtoren van Chania wordt terecht beschouwd als een parel en blikvanger van de stad.

De Mitropolis kathedraal ligt aan een plein in de drukke Halidon Street (een winkelstraat in het centrum van Chania). Dit is de belangrijkste straat van het centrum, die rechtstreeks naar de haven loopt. De Mitropolis kerk is de zetel van de aartsbisschop. Deze kerk stamt uit het einde van de 19e eeuw en zij is gebouwd door een moslim die de Heilige Maagd Maria op deze wijze wilde bedanken voor het genezen van zijn zoon. Schuin tegenover de Mitropolis kerk vind je het Archeologische Museum van Chania.

Een mooie ijsvogel, gespot door, wie kan het ook anders, Nancy. De ijsvogel is een opvallende verschijning door zijn afstekende blauwe en oranje kleuren, maar ook een zeer schuwe soort die zich weinig laat zien. De ijsvogel is een typische viseter en is dus sterk aan water gebonden. Zijn voorkeur gaat uit naar stromende wateren. In het grootste deel van het verspreidingsgebied is de soort algemeen, maar in sommige gebieden wordt de ijsvogel met uitsterven bedreigd.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijntjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Ook allen hartelijk bedankt voor het mooie kaartje met de eigenhandig geschreven tekstjes en de leuke t-shirt.

Ik hoop jullie allemaal terug te ontmoeten op een van mijn volgende reizen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden